

Monster courant

Dolfijnen zomerkamp 2025

NR. 05

DONDERDAG, 24 JULI, 2025

BOTERHUISEILAND KAGERPLASSEN

De Verschrikkelijke Hydra-aanval

De ochtend begon vandaag niet met een liedje, een zonnestraal of het geroffel van hagelslag in de verpakking. Nee... onze dag begon met paniek in het kamp. Terwijl wij vredig lagen te slapen onder het zachte geritsel van onze tentzeilen, is er in het holst van de nacht een échte Hydra ons terrein op geslopen. En niet zomaar eentje: een negenkoppige nachtmerrie met hongerige ogen, sissende slangenkoppen en een hekel aan rommelige tenten.

Gelukkig hadden we hem op tijd gespot. De Hydra hield veilig afstand terwijl wij ons eerst konden voorbereiden, want zoals elk goed monsterbestrijdingshandboek zegt: "Een held strijdt nooit op een lege maag."

En dus begonnen we met een stevig ontbijt. Brood, beleg en een gekookt ei. Toen we voldoende energie hadden, gingen we de strijd aan.

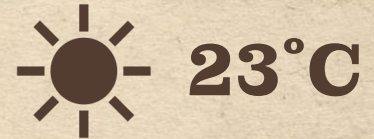


Wat eten we vandaag?

De Dolfijnen hebben heerlijke Frankensteinbrij (groentesoep) gemaakt!
En als toetje hadden we slijmschijven.



Het weer vandaag



Quote van de dag: Context, Mans: hey Lukas wat zijn al die vlekken op je broek? Quote: Oh dat is chocopasta, dat vind de wasmachine lekker ~ Lukas

Hoe verslaat men een Hydra

Om het monster te verslaan moesten we (zoals elke dappere held weet) elk hoofd afzonderlijk overwinnen met een samenwerkingsopdracht. En laat dát nou net onze specialiteit zijn!

We:

- Balanceerden op een piepklein zeiltje alsof we samen op een wankel vlot stonden in een moeras van monstersnot.

- Ontsnaptten uit een levende knoop, waarin het leek alsof onze armen ineens acht keer in de knoop zaten (was het misschien een arm-octopus?).

- Liepen met een ballon tussen onze buiken zonder deze te laten vallen of knappen, wat bij sommigen bijna leidde tot een buikdanswedstrijd.

En zo volgden nog meer gruwelijk lastige proeven waar we ons als echte monsterjagers doorheen vochten. Na elke opdracht verdween er één hoofd van de Hydra... PLOP! ... tot de laatste met een dramatische POEF! uiteenspatte in een wolk van stinkende stoom en glitterige draaichubben.

De rust was hersteld.

De helden waren moe.

De lunch was snel gegeten.

Na de strijd tegen zo'n formidabel beest hadden we wel wat ontspanning verdiend. En hoe koel je beter af na een heus hydragevecht dan met een verfrissende plons in het water? Precies. Wij doken er heerlijk even in, de Hydra droop af en het kamp had z'n vrede terug.
Voor nu dan...

Monster courant

Dolfijnen zomerkamp 2025

NR. 05

DONDERDAG, 24 JULI, 2025

BOTERHUISEILAND KAGERPLASSEN



Frankensteinbrij, Slijmschijven en monsterlijk bezoek

Na onze heldhaftige strijd tegen de Hydra en een verfrissende duik in het monstermeer, stonden we voor een nieuwe uitdaging: het bereiden van onze eigen monstermaaltijd! Want ja, ook monsters hebben honger en wij dólle dolfijnen al helemaal.

Op het programma: koken, snijden, hakken en natuurlijk roeren in heksenketels (of steelpannetjes). Op het menu?

Frankensteinbrij – een groentesoep zo voedzaam dat het zelfs slapende zombies wekt

Slijmschijven – pannenkoeken zo glibberig lekker dat ze haast vanzelf van je bord glijden

Onder toezicht oog van onze kookbegeleiding (en zonder al te veel vingertoppen kwijt te raken) leerden we hoe je met teamwork en concentratie een waar monstermaal op tafel tovert.

Toen onze kookpotten nog nabruisen van smaakexplosies, kwamen er ineens... monsters op bezoek! Althans, zo zagen ze eruit. Het bleken de Verkenners van de SeaLions te zijn die even ons terrein kwamen opvrolijken. Samen hebben we nog lekker gespeeld, gelachen en gekletst in het laatste zonnetje voor het eten. Een spontane monster-meeting die meteen naar meer smaakte!

Gelukkig werden ze ook weer teruggeroepen door hun eigen leiding zodat ze niet van ons harde werk konden pikken. We aten ons harde werk lekker zelf op. En wat bleek? Het smaakte dubbel zo goed omdat we het zelf hadden gemaakt!



Een Gouden Drakennest en de laatste nacht

Maar toen... sloeg het noodlot opnieuw toe.

Er was nieuws uit het oosten van het kampterrein: een drakennest vol schatten en gouden munten lag onbeheerd!

Onze missie was duidelijk: steel de schat, ontwijk de draak.

Eerst waagden we ons door een spannend parcours, geleid door teamgenoten we absoluut niet los mochten laten natuurlijk. Aan het einde van de tocht wachtte een ketel vol blinkend goud. We waren snel, stil en slim.

Maar toen gebeurde het onvermijdelijke...

De draak werd wakker.

Hij stormde het kampterrein op in de gedaante van een geblinddoekte leiding met wasknijpers op zijn shirt en een vuurspuwende theedoek in zijn hand. Onze taak? Sluip als een schaduw, grijp een wasknijper zonder gepakt te worden!

Er werd gelachen, gegild en vooral gekropen. Maar uiteindelijk... versloegen we ook deze draak.

Na zoveel avontuur en een buik vol slijmschijven trokken we ons langzaam terug. Tanden werden gepoetst, knuffels uitgedeeld, slaapzakken opgeschud. We kennen het ritueel inmiddels als echte kampmonsters. En dus liggen we nu als voldane drakentemmers lekker op bed.

Ons laatste nachtje slapen op deze magische plek...